

Ústava Republiky

1 Republika

- (1) Republiku tvoří její lid, jehož většinové rozhodnutí se respektuje. Republika se snaží každého uspokojit.
- (2) Republika je suverénní stát, přijímající odpovědnost na světovém dění a dodržující přijaté závazky.
- (3) Přijímání a prosazování demokracie znamená nejvyšší hodnotu v uspořádání Republiky. Dále se dbá návaznosti na evropskou kulturu. Naruší-li někdo demokratické uspořádání Republiky, lze k znovunastolení pořádku použít i násilí.
- (4) Republika není spojena s žádným náboženstvím nebo ideologií, stejně tak jako její orgány, nebo instituce, jež zakládá a vede.
- (5) Právo Republiky platí pro každého stejně.
- (6) Právo se sestává ze zákonů, které byly schváleny podle Ústavy. Zákony platí od všeobecného zpřístupnění, jsou srozumitelné, stručné a jasné.
- (7) Všichni zaměstnanci Republiky za svou práci odpovídají lidu, uctívají hodnoty zde vyjádřené a příkladně dodržují zákony. Práci kontroluje Úřad kontroly, popř. soudy.
- (8) Republika šetří k přírodní zdroje, podporuje ochranu životního prostředí.
- (9) Jedná se spisovnou češtinou. Hlavní město je Praha.
- (10) Nařídí-li tato Ústava něco, učiní se tak neprodleně, nejpozději do 14 dnů.
- (11) Funkce se ujímá slibem:

Slibuji na svou čest, že budu naplňovat Ústavu a zákony, že budu činit podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Slibuji věrnost Republice.

2 Občanství a symboly Republiky

- (1) Lid je tvořen občany. Lidské svobody přísluší občanům.
- (2) Občanství se zachovává podle rodu, občanství získá ten, jehož rodič je občan Republiky. Občanství může udělit obec na návrh alespoň 20 občanů se souhlasem kraje po pěti letech strávených v Republice. Občan umí česky a zná Ústavu.
- (3) Nikdo nebude zbaven Občanství proti své vůli.
- (4) Symboly Republiky jsou Vlajka, Znak, Hymna a červeno-modro-bílá trikolóra.
- (5) Státní symboly vyžadují uctivého zacházení. Vyjařují ideu lidské svobody.
- (6) Používání státních symbolů nelze zakázat ani omezit.
- (7) Každý má právo nenásilně protestovat proti rozhodnutí Parlamentu, Vlády nebo jakéhokoli úřadu, nezneužije-li k tomu tyto symboly.

3 Parlament

Volba a uspořádání

- (1) Volby do Parlamentu se konají nejméně jednou za 5 let. Průběh voleb řídí Ústavní soud. Nelze zasahovat do voleb jakoukoli mocí.
- (2) Do Parlamentu mohou volit všichni starší 15 let. Volba probíhá tajným hlasováním vyznačením jednoho kandidáta na hlasovacím lístku.
- (3) Parlament má 1000 členů. Každý jednotný správní celek o zhruba tisícině počtu obyvatel Republiky má právo poslat do Parlamentu jednoho zástupce, kterého může většinou odvolat.
- (4) Parlament volí a odvolává svého předsedu. Ten není členem žádné politické strany ani žádného orgánu Republiky, dohlíží na procedurální správnost hlasování. Lze být jen jednou předsedou Parlamentu.

Členové Parlamentu

- (1) Členové Parlamentu mohou vstoupit do politické strany, která se hlásí k hodnotám Ústavy, hlasují nezávisle a veřejně, zastupují zájem voličů a své strany.
- (2) Zasedání Parlamentu svolává předseda Parlamentu. Bylo-li svoláno zasedání, nesmí být člen Parlamentu zdržován, je-li ovšem ve stavu, kdy je schopen se zasedání zúčastnit.
- (3) Každý člen Parlamentu je členem právě jednoho výboru Parlamentu.
- (4) Každé Ministerstvo je kontrolováno jedním výborem. Další výbory kontrolují další instituce.
- (5) Nevykoná-li člen Parlamentu svou funkci, nebo poruší-li Ústavu, vzdá se svého členství v Parlamentu a volby v jeho správním celku budou opakovány.
- (6) Každý člen Parlamentu má právo interpelovat Vládu v rámci své působnosti.

Přijímání zákonů

- (1) Parlament se usnáší většinou všech hlasů na svých usneseních. Zákony vlády je možno přijímat v balíčcích. Souhlas se stvrzuje podpisem.
- (2) Návrh v Parlamentu může být předložen Vládou nebo členem Parlamentu.
- (3) Změna, vytvoření nebo zrušení ústavního zákona, jež jedině může měnit tuto Ústavu, vyžadují souhlas lidu.
- (4) Parlament se sejde, svolá-li ho jeho předseda na návrh alespoň 100 jeho členů po skončení voleb, nebo na pravidelné čtvrtletní schůzi. Ta začíná vždy 10. února (uzavření rozpočtu za minulý rok), 10. května, 10. srpna, 10. listopadu (návrh rozpočtu na nadcházející rok).
- (5) O využití území Republiky pro vojenské účely rozhoduje Parlament, stejně tak i o vyhlášení války, není-li možnost optat se lidu.

4 Vláda

Ustanovení vlády

- (1) Parlament vybere toho, kdo mu předloží návrh složení nové Vlády.

- (2) Po předložení návrhu hlasuje.
- (3) Pokud návrh neschválí nebo pokud není doručen, vybere Parlament novou osobu.
- (4) Pokud je návrh schválen, daná osoba se stane Presidentem a členové podle návrhu ministry. Parlament může vládu opět odvolat.
- (5) Není-li zvolen President, zvolí ho Parlament neprodleně. Do té doby řídí Ministerstva předsedové příslušných výborů.

Uspořádání vlády

- (1) Každý Ministr spravuje Ministerstvo, které se zabývá rozdílnou oblastí.
- (2) President může kdykoli odvolat svého Ministra. Nového ministra jmenuje Parlament. Do této doby zastává funkci Presidentem pověřená osoba.
- (3) Nikdo nemůže být členem Vlády a Parlamentu najednou.
- (4) V každé oblasti rozhoduje za vládu daný Ministr s Presidentem. Takto Vláda rozhoduje i o aktech, jež jí jsou uloženy zákonem.
- (5) Pokud Ministr nesouhlasí se závažným rozhodnutím učiněným Vládou, dá najevo tento nesouhlas odstoupením.
- (6) Hlavní odpovědnost za Vládu nese President.
- (7) Člen Vlády má právo navštívit jednání Parlamentu a povinnost, pokud je o to požádán Parlamentem nebo jeho výborem.

Krise

- (1) Krize je krajní prostředek k zamezení ohrožení Republiky.
- (2) Není přípustné protahovat Krizi po dobu delší než je nezbytně nutné.
- (3) Prezident vyhlásí krizi, schválil-li to Parlament i Ústavní soud. Krize se vyhláší především pro lepší obranu Republiky. V návrhu musí být stanoveno, na jaké území se Krize vztahuje a na jakou určitou dobu.

- (4) Krisi ukončí President, nebo Krise končí uplynutím doby stanovené v návrhu.
 - (5) Pakliže trvá Krise déle než půl roku, President odstoupí.
 - (6) Během celostátní Krise vydává zákony pouze Vláda.
 - (7) Vláda stanoví během lokální Krise místní zákony, dovolující například omezení určitých lidských svobod.
 - (8) Ani během Krise nesmějí být lidské svobody porušovány svévolně. Toto kontroluje Ústavní soud.
- (4) Nebyla-li Ústava dodržena, zjedná Ústavní soud nápravu tak, aby byla neprodleně obnovena standardní situace.
 - (5) Schválil-li Parlament zákon, ověří Ústavní soud jeho soulad s Ústavou, pak může být zákon zpřístupněn.
 - (6) Předseda Ústavního soudu rozpustí Parlament, přeje-li si to většina lidí, nebo není-li třikrát po sobě přijat návrh na složení Vlády.

5 Ústavní soud

Ustanovení a uspořádání Ústavního soudu

- (1) Ústavní soud je jmenován předsedou Parlamentu na základě návrhu Parlamentu na neomezené období. Soudce lze odvolat pouze se souhlasem lidu. Polovinu Ústavního soudu tvoří ženy. Soud je jmenován s ohledem na menšiny.
- (2) Soudci jsou nestranní a neovlivnění žádnou ideologií, řídí se pouze Ústavou.
- (3) Ústavní soud bedlivě sleduje, zda život Republiky je v souladu s Ústavou.
- (4) Ústavní soud má 10 členů, jeho členové nejsou a nebyli politicky aktivní.
- (5) Hlasování probíhá většinově a vyjadřuje se podpisem.
- (6) Ústavní soud si tajně volí Předsedu.
- (7) Členové Ústavního soudu mohou sami odstoupit. Odstoupí, pokud spáchají trestný čin.
- (8) Ústavní soud se zabývá meritem věci, nebere ohledy na formální nedostatky.

Pravomoci Ústavního soudu

- (1) Rozhodnutí Ústavního soudu jsou závazná pro všechny osoby.
- (2) Předseda Ústavního soudu odvolá toho, kdo porušil tuto Ústavu.
- (3) Ústavní soud podá veřejný výklad Ústavy ohledně konkrétní nesrovnalosti, je-li dotázán.

6 Obecné soudy

- (1) Soudy dbají dodržování zákonů.
- (2) Soudní soustavu tvoří Okresní soud, Krajský soud a Nejvyšší soud.
- (3) Soudy rozhodují bez průtahů, nestranně, podle zákonů a využívají názoru nestranných lidí v porotách.
- (4) Soudce je do svého úřadu jmenován předsedou Ústavního soudu na neomezené období. Soudce musí mít vysokoškolské právnické vzdělání. Pokud soudce spáchá trestný čin, odstoupí.
- (5) Každý má nárok na to být zastupován před soudem obhájcem.
- (6) Každý má právo být považován za nevinného, než je usvědčen.
- (7) Vazba za účelem ochrany lidí nesmí přesáhnout jeden měsíc. Delší může být pouze, pokud to schválí Ústavní soud, nebo President.
- (8) Každý má právo na odměnu za pomoc v objasnění porušení práva.
- (9) Každý má právo na odsouzení v případě shledání vinným podle zákona, kdy byl čin spáchán nebo podle současného zákona, kterýkoli bude mírnější.
- (10) Za jeden trestný čin může být jedna osoba odsouzena jenom jednou. Trestní líčení může probíhat neveřejně, souhlasí-li s tím obě strany. Rozsudek se vyhláší veřejně vždy.

7 Úřad kontroly

- (1) Práce všech zaměstnanců Republiky je veřejná pro lidi. Jsou jim přístupná: jednání soudů, Parlamentu, Vlády a dalších orgánů Republiky. Vláda se může rozhodnout z části jednání veřejnost vyloučit.
- (2) Zaměstnanci Republiky neplýtávají penězi a prostředky Republiky.
- (3) Práci sluhů Republiky kontroluje Úřad kontroly. Kontrolování poskytnou všechny dostupné informace.
- (4) Úřad kontroly má právo uveřejnit výsledky své kontrolní činnosti ve všech sdělovacích prostředcích, aby tak vyvolal působení veřejnosti a jejích zástupců. Sdělovací prostředky s ním spolupracují ve prospěch všeho lidu.
- (5) Předsedu Úřadu kontroly jmenuje předseda Parlamentu na návrh Parlamentu před koncem funkčního období Parlamentu.
- (6) Na činnost Úřadu kontroly může v případě pochybení navázat příslušný soud.

8 Obce

- (1) Obce jsou nejmenší správní jednotkou. Každá Obec posílá do Parlamentu jednoho člena zvoleného tajným a rovným hlasováním.
- (2) Každá obec má své Zastupitelstvo, které je voleno občany způsobilými volit do Parlamentu. Členem Zastupitelstva se může stát jen ten, kdo je způsobilý být zvolen do Parlamentu. Zastupitelstvo má 10 členů. Zastupitelé plně zodpovídají za rozhodnutí, jež učinili.
- (3) Obec dostává část peněz z výběru daní na svém území.
- (4) Obec hospodaří vyrovnaně podle vlastního rozpočtu.
- (5) Má-li být učiněno pro obec zásadní rozhodnutí, vyžaduje souhlas obce. Vysloví-li obec nesouhlas, může být na návrh Presidenta Parlamentem odsouhlaseno ignorování.
- (6) Do Zastupitelstva mohou kandidovat lidé působící být voleni do Parlamentu. Volič u každého kandidáta uvede, zda ho chce nebo nechce v Zastupitelstvu.

- (7) Členy Zastupitelstva obce se stanou ti, kteří dostali nejvíce kladných hlasů. Starostou se stane ten, kdo dostal nejvíce kladných hlasů.
- (8) Na hlasovacích lístcích je uvedeno pouze jméno a fotografie.
- (9) Obec spravuje především obecní majetek (školy, památky, koupaliště, domovy seniorů).
- (10) Nadměrné zasahování Vládou do záležitosti Obce není přípustné.
- (11) Obec může svou většinou Zastupitelstvo rozpustit. Volby se konají každé 2 roky.

9 Kraje

- (1) Kraje jsou mezi Obcemi a Republikou.
- (2) Zastupitelstvo Kraje je tvořeno 20 členy, kteří jsou voleni stejně jako u obcí.
- (3) Ten, kdo obrží nejvíce kladných hlasů se stává Hejtmánem.
- (4) Kraj spolupracuje s obcemi na řešení konkrétních záležitostí.
- (5) Kraj především řeší: dopravu, správu přehrad, přírodních oblastí, historických památek, podporu investic společně s Republikou, a spravuje svůj majetek (nemocnice, stadiony).
- (6) Kraj dostává část peněz z výběru daní na svém území.
- (7) Kraj hospodaří podle vlastního rozpočtu.
- (8) Nadměrné zasahování Republikou do záležitosti Kraje není přípustné.

10 Lidské svobody

- (1) Tyto svobody jsou nepromlčitelné a nezrušitelné. Pokud není výslovně stanoveno jinak, práva přísluší všem lidem.
- (2) Nikdo nemůže být nucen činit to, co mu právo neukládá.
- (3) Každý má právo žít, nikdo nebude odsouzen k smrti.

- (4) Každý má právo po důkladné úvaze (1 rok) zemřít nebo dá-li k tomu souhlas, může být v případě nutnosti o jeho životě rozhodnuto pověřenou osobou nebo skupinou osob.
- (5) Nikdo nebude mučen nebo ponižován.
- (6) Člověk nesmí být předmětem obchodu či vlastnictví. Jakákoli forma vykořisťování člověka člověkem je nepřipustná.
- (7) Každý má právo si myslet, co chce.
- (8) Občan má právo na pravdivé informace, stejně tak i tyto informace šířit.
- (9) Občan má právo sdružovat se tak, aby to nikomu nevadilo.
- (10) Nebudou kladena omezení vědě a umění.
- (11) Každý občan Evropské unie si může najít zaměstnání v Republice za stejných podmínek jako občan Republiky.
- (12) Každý má právo vlastnit majetek, nakládat s ním v souladu s právem. Zbaven majetku může být člověk jen za náhradu a pouze ve věci obecného zájmu.
- (13) Nikdo nemůže být diskriminován nebo zvýhodněn kvůli pohlaví, sexuální orientaci, genetickým znakům, sociálnímu postavení, názoru, věku nebo postižení.
- (14) Každý má právo vyznávat náboženství nebo být bez vyznání.
- (15) Každý má právo na úplné informace při uzavírání obchodu. Byl-li obchod uzavřen bez těchto informací, je neplatný.
- (16) Každý má právo na přístup k dokumentům Republiky.
- (17) Je-li občanu způsobena újma, má právo na nápravu od toho, kdo tuto újmu způsobil. Náprava musí zahrnovat všechny problémy s újmou spojené.
- (18) Občan má právo na důstojný a soukromý život.
- (19) Každý má právo na klidné a zdravotně nezávadné životní prostředí.
- (20) Každý má právo na ochranu dat o sobě před cizími zraky a před neoprávněným užitím.
- (21) Každý má právo na vlastní informovaný neovlivněný názor.
- (22) Nepravdivá nebo bezobsažná reklama je nepřipustná.
- (23) Každá dvojice má právo uzavřít sňatek a založit rodinu. Každý má právo se usadit kdekoli v Republice.
- (24) Občan má povinnost navštěvovat školu nejméně 10 let, má právo na vzdělání. Po ukončení vzdělání má právo na práci.
- (25) Každý občan má možnost pořídit si zdravotní péči.
- (26) Každý občan má právo na výběr povolání.
- (27) Každý občan má právo na ochranu Úřadů Republiky v zahraničí.
- (28) Každý má právo podepisovat petice a každý občan volící Parlament má možnost vyslovit Parlamentu nedůvěru.
- (29) Každý má právo obracet se na ty, jež volí, se stížnostmi, připomínkami a návrhy, kterými se těmito zabývá a odpovědně je vyřizuje. Zamítne-li je, vysvětlí podrobně proč.
- (30) Každý má právo vzepřít se komukoli, kdo by odstraňoval demokratický řád, jsou-li činnost ústavních orgánů a účinné použití zákoných prostředků znemožněny nebo omezeny.